

Anna Bujnowska

"Mickiewicz - Towiański", Konrad Górski, Warszawa 1986 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 30/2 (104), 192

1987

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

GÓRSKI Konrad: Mickiewicz - Towiański. Warszawa 1986, PWN,
ss. 175, zł 200,-

Książka składa się z trzech części. Rozdział I poświęcony jest duchowemu portretowi Towiańskiego i stanowi próbę odpowiedzi na pytanie, w czym kryła się tajemnica jego oddziaływania na ludzi. Rozdział II to dzieje udziału Mickiewicza w Kole Sprawy Bożej, trzeci mówi o Celinie Mickiewiczowej, Ksawerze Deybel i Marii Lemoine, wciągniętych w dramat rozgrywający się między Mickiewiczem a Mistrzem Andrzejem. Lektura całości ma skłonić czytelnika do odpowiedzi na pytanie: kim naprawdę był Towiański?

BP/104/21

A.B.

GRZĘDZIELSKA Maria, STĘPNIAK Krzysztof: Mit powstańca w poezji polskiej I wojny światowej. /W:/ Między literaturą a historią, Z tradycji idei niepodległościowych w literaturze polskiej XIX i XX w. Red. E. Łoch, J. Adamowski. Lublin 1986, Wyd. Lub., s. 141-159.

Obraz powstańca funkcjonuje najżywiej w twórczości legionowej. Wyzyskane w niej zostały popularne wątki poezji narodowej i ludowej, deklamatorstwo, "retoryka". Obraz powstańca nie sprowadzał się do wzorca niezłomnego bojownika: funkcjonuje tu obok mitu realistyczne ujęcie problematyki powstańczej. Pewne stereotypy narodowe zaczynają ulegać likwidacji. Jednakże poezja I wojny nawiązuje do tradycji porozbiorowej, szczególnie charakterystyczny jest motyw zrywu, pobudki, przebudzenia śpiących rycerzy, pogrzbów żołnierskich.

BP/104/22

A.B.